

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 18041

гр. София, 26.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20221110150229 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 от ГПК.

Образувано е по искова молба на Национална агенция за приходите, с ЕИК: ***, представлявана от Б. А. Х.-Т. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – София, срещу „В.П.Г.“ ЕООД, с ЕИК: *** и Г. С. А., с ЕГН: *****, с искане за обявяване за относително недействителен на осн. чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК, евентуално – на осн. чл. 135 от ЗЗД, вр. с чл. 216, ал. 3 от ДОПК на сключения между ответниците договор за покупко-продажба на МПС от 08.02.2019 г., с който е прехвърлена собствеността върху МПС марка „П.“, модел „208“, с рег. № ***, рама № ***, двигател № **. Претендира разноски.

При условията на евентуалност ако процесното МПС марка „П.“, модел „208“, с рег. № ***, рама № *** е унищожено/повредено след прехвърлителната сделка респ. не може да бъде открито, се иска съдът да постанови заплащане на стойността му.

В исковата молба се твърди, че „В.П.Г.“ ЕООД има непогасени публични задължения съгласно данъчно-осигурителна сметка в размер на 477 875,10 лева, от които 361 616,19 лева – главница и 116 258,91 лева – лихва за забава, както и непогасени публични задължения по декларации, възникнали преди сключване на прехвърлителната сделка, чието разваляне се иска, в общ размер на 184 133,03 лева, от които 129 529,00 лева – главница и 54 604,03 лева – лихва за забава. Твърди, че задълженията са установени с данъчни декларации /справки-декларации/ по ЗДДС за периода от м.05.2018 г. до м.12.2018 г., с данъчни декларации Декларация-образец № 6 за ДДФЛ, здравно осигуряване, ДОО и УПФ.

Твърди се, че въпреки наличието на непогасени публични задължения на 08.02.2019 г. с договор за покупко-продажба с нотариално заверени подписи на страните „В.П.Г.“ ЕООД, представлявано от управителя си С.К.П., е продало на Г. С. А. за сумата от 2000 лева товарен автомобил марка „П.“,

модел „208“, с рег. № ***, рама № ***, двигател № ***.

Поддържа се, че представляващият дружеството-продавач „В.П.Г.“ ЕООД – управителят С.К.П. и физическото лице-купувач – Г. С. А., са участвали заедно в управлението на друго дружество „В.К.Г.“ АД, с ЕИК: ***, поради което навежда, че са свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, б. „д“ от Допълнителните разпоредби на ДОПК. Посочва, че процесната сделка, макар да е възмездна, уврежда възможността за удовлетворяване на държавата, тъй като намалява имуществото на длъжника и възможността на публичния вискател да се удовлетвори от него, а парите са бързо ликвиден актив, който лесно може да се укрие. Обръща внимание, че сделката между свързани лица е вероятно да е сключена при условия, различни от пазарните. Поддържа, че от страна на „В.П.Г.“ ЕООД, е попълнена при продажбата Декларация по чл. 264, ал. 2 от ДОПК, че дружеството няма непогасени публични задължения, а след сключване на сделката сумата, получена от продажбата, не е използвана за погасяване на публичните задължения на длъжника-продавач, а също така въпреки наложени запори по банковите сметки на длъжника-продавач по образуваното срещу него изпълнително дело № 170243586 от 18.10.2017 г., посочените средства не са постъпили по банкова сметка на длъжника, което според ищеца доказва намерението за увреждане от страна на длъжника. Поддържа, че при свързаните лица знанието за увреждане се предполага.

Поддържа се на следващо място, че с отчуждаването на имуществото си „В.П.Г.“ ЕООД лишава кредиторите си от възможността да се удовлетворят. Излага също така твърдения, че кредиторът има право да иска да бъдат обявени за недействителни на осн. чл. 135 от ЗЗД по отношение на него сделките, с които длъжникът го уврежда, а когато сделката е била възмездна следва и лицето, с което е договарял кредитора също да е знаело за увреждането.

В условията на евентуалност, позовавайки се на разпоредбата на чл. 57 от ЗЗД, моли, в случай, че се установи в хода на делото, че двата процесни автомобила-обект на сделката за продажба са унищожени или повредени след прехвърлянето или в случай, че не могат да бъдат открити, с цел удовлетворяване на държавата, съдът да постанови заплащане на стойността на предмета на сделките от купувача Г. С. А..

Претендира направените по делото разноски, в това число и заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ищеца на осн. чл. 78 ГПК.

С исковата молба са представени следните документи: СД по ЗДДС № ***/13.06.2018 г., СД по ЗДДС № ***/10.08.2018 г., СД по ЗДДС № ***/13.09.2018 г., СД по ЗДДС № ***/12.10.2018 г., СД по ЗДДС № ***/13.11.2018 г., СД по ЗДДС № ***/13.12.2018 г., СД по ЗДДС № ***/10.01.2019 г. - заверени копия; декларации-образец 6 за ДДФЛ, здравно осигуряване, ДОО и УПФ; разпечатка от информационната система за размера на установените и изискуеми задължения на дружеството към 12.09.2022 г., както и справка-история за установените и изискуеми задължения на ЗЛ към 08.02.2019 г.; Разпечатка от Регистър Булстат за ищеца

НАП, както и справка от Търговски регистър за прехвърлителя „В.П.Т.“ ЕООД, „В.К.Г.“ АД; Договор за покупко-продажба на МПС от 08.02.2019 г, между „В.П.Т.“ ЕООД и Д. С. М. и договор за покупко-продажба на МПС от 08.02.2019 г. между „В.П.Г.“ ЕООД и Г. С. А.; 6. Разпечатки от регистъра на КАТ за автомобилите /за липса на последващо прехвърляне след сключване на двете сделки от 08.02.2019 г./; Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл.221 от ДОПК с изх.№ С170022-149-0010367/18.10.2017 г., заедно с разписка за връчване; 8. Разпореждане за присъединяване с изх.№ С180022-105-00030620/05.02.2018 г., Разпореждане за присъединяване с изх. № С180022-105-0127645/14.05.2018 г., разпореждане за присъединяване с изх. № С180022-105-0241375/15.08.2018 г. и разпореждане за присъединяване с изх.№ С180022-105-0347277/09.11.2018 г.; 9. Постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 200 във връзка с чл. 195,ал. 3 от ДОПК с изх.№ С190022-022-0038398/17.05.2019 г., постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 200, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК с изх.№ С200022-022-0001864/20.01.2020 г., постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 200 във връзка с чл. 195,ал. 1-3 от ДОПК с изх.№ С200022-022-0048772/30.07.2020 г., постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 200 във връзка с чл. 195,ал.1-3 от ДОПК с изх.№ С200022-022- 0073307/22.10,2020 г., заедно с протокол за посещение на адрес с изх.№ С210022-026- 0008725/25.02.2021 г. и протокол за посещение на адрес с изх.№ С210022-026- 0010202/08.03.2021 г. и съобщение по чл.32 във връзка с чл.33 от ДОПК с изх.№ С210022-126-0000502/08.03.2021 г. с данни за публикуване; справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице с изх.№ С220022-134-0001497/21.03.2022 г. и доклад за извършена прекатегоризация към 21.03.2022 г.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът Г. С. А. представя отговор на исковата молба, с който оспорва исковете – като неоснователни и недоказани. Оспорва, че е свързано лице с продавача „В.П.Г.“ ЕООД, както и с управителя на дружеството-продавач С.К.П.. Посочва, че сделката за продажбата на процесния лек автомобил е сключена на 08.02.2019 г. и именно към този момент следва да се преценява дали е налице свързаност между страните или не. Оспорва твърденията на ищеца, че сделката е сключена във вреда на държавата, тъй като стойността на сделката съвпада със застрахователната стойност на продаваното МПС. Посочва, че с процесната сделка имуществото на длъжника не е намаляло, а се е трансформирало от движима вещ в парична сума с еквивалентна стойност. Позовава се на разпоредбата на чл. 135 от ЗЗД, съгласно която недействителността на сделката не засяга правата на трети добросъвестни лица, придобити възмездно преди вписване на исковата молба, като ответникът навежда, че се явява именно такава трето добросъвестно лице и поради това правата му не следва да се засягат от евентуална относителна недействителност на сделката. Посочва, че доколкото към датата на продажбата процесният автомобил не е бил запориран, въпреки че според твърденията на ищеца към тази дата е образувано изпълнително дело № 170243586 от 18.10.2017 г., явно кредиторът не е считал, че разпореждането с

тази вещ може да го увреди.

Ответника Г. С. А. представя като доказателство към отговора на исковата молба: удостоверение № 0000352963 за застрахователна стойност на автомобил П. 208 с ДК № ***.

Моли съдът да задължи ищеца да представи всички приложени документи в оригинал.

Ответникът „В.П.Г.“ ЕООД не представя отговор на исковата молба – връчена му по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК, но и чрез залепване на уведомление.

Съдът, след като се запозна с направените доказателствени искания и прецени приложимото право намери следното:

С определение № 6326/15.02.2023 г. делото е прекратено по отношение на втория ответник Д. С. М. – определението влязло в сила на 04.04.2023 г.

Представените от ищеца и от ответника Г. А. писмени доказателства следва да бъдат приети по делото, тъй като са относими за спора.

Съдът намира искането на ответника по чл. 183 ГПК за бланкетно и необосновано, тъй като не са направени конкретни възражения и не са изложени конкретни фактически твърдения, заради които да се изискват представените документи в оригинал. Поради това посоченото искане на ответника следва да бъде оставено без уважение.

Съдът, след като констатира, че предявеният иск е допустим и редовен и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания на основание чл. 140 от ГПК.

ОПРЕДЕЛИ:

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото:

- **обстоятелства, от които произтичат претендираните права и задължения** – правата на ищеца произтичат от сключване на възмезден двустранен формален договор за покупко-продажба със страни – продавач „В.П.Г.“ ЕООД – длъжник на държавата и купувач Г. С. А. – свързано с продавача лице по смисъла на § 1, т. 3, б. „д“ от Допълнителните разпоредби на ДОПК с обект на договора – товарен автомобил марка „П.“, модел „208“, с рег. № ***, рама № ***, двигател № ***, с която сделка се уврежда кредиторът – намалява се секвестрируемостта му имущество и възможността му да събере публични вземания от длъжника чрез принудително изпълнение по реда на ДОПК.

- **правна квалификация** – предявени са иск с правно основание по чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК и евентуално съединен иск по чл. 135 от ЗЗД.

- **права и обстоятелства, които се признават и не се нуждаят от доказване** – на 08.02.2019 г. между „В.П.Г.“ ЕООД, представлявано от управителя си С.К.П., като продавач и Г. С. А., като купувач, е сключен

договор за покупко-продажба на товарен автомобил марка „П.“, модел „208“, с рег. № ***, рама № ***, двигател № *** за сумата от 2000 лв.

Указва на ищеца, на осн. чл. 146, ал. 1, т. 4, вр. с чл. 154, ал. 2 ГПК, че при доказване на обстоятелството, че двамата ответници са „свързани лица“ по смисъла на § 1, т. 3, б. „д“ на ДР на ДОПК, знанието на купувача за увреждането се предполага до доказване на противното и не следва да се доказва от ищеца.

Съдът **РАЗПРЕДЕЛЯ** доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

В доказателствена тежест на ищеца по иска по чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК е да докаже следните обстоятелства: 1/ по отношение на първия ответник е установено публично задължение с влязъл в сила административен акт или влязло в сила съдебно решение; 2/ след датата на установяването му или след датата на връчване на заповедта за ревизия, длъжникът е извършил във вреда на държавата разпоредителни действия със свое имущество – в случая, че между ответниците е сключен процесния договор за продажба на МПС; 3/ длъжникът в лицето на неговите управители, от една страна и купувачът, от друга страна, са „свързани лица“; 4/ знание на двамата ответници, че сделката уврежда държавата.

В доказателствена тежест на ищеца по иска по чл. 135 от ЗЗД е да докаже следните обстоятелства: 1/ да установи, че е кредитор на „В.П.Г.“ ЕООД; 2/ длъжникът е извършил възмездна сделка със свое имущество – в случая, че между ответниците е сключен процесния договор за продажба на МПС; 3/ че сделката е сключена след възникване на вземането на ищеца; 4/ че при извършване на разпореждането ответниците са знаели, че увреждат интересите на кредитора.

В тежест на ответниците е да оборят твърденията, изложени в исковата молба, като установят, че публичното задължение е погасено на някакво основание, че липсва увреждане или да опровергават предположението за знанието на купувача за увреждане на кредитора.

факти за които страните не сочат доказателства – ищецът не сочи доказателства процесното МПС да е унищожено/не може да бъде открито/повредено – нито за стойността му и към коя дата се иска да бъде определена.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото приложените документи към исковата молба.

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника Г. А. по чл. 183 ГПК като неоснователно.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението да посочи в писмена молба правния си интерес да претендира стойността на МПС от ответника Г. А. /при уважаване на иска МПС се връща в патримониума на дружеството, поради което и сумата следва да се претендира от същото/, респ. стойността на процесното МПС, вкл. към коя дата иска да бъде оценено и да се присъди стойността му и да посочи дали иска експертиза.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **25.06.2024 г. от 09.40 часа** за която дата и час да се призоват страните като по адреса на ответника ЮЛ се залепи и уведомление чл. 47 от ГПК при последното посещение.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него проект за доклад по делото.

УКАЗВА на страните възможността им да вземат становище по дадените указания и доклада по делото в **едноседмичен срок** от получаване на настоящето определение. На ищеца да се връчи и копие от отговора в едно с доказателствата към него.

УКАЗВА на страните, че при неизпълнение на посочените **указания в срок, те губят възможността** да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

РАЗЯСНЯВА на страните, че при желание да използват медиация, могат да се обърнат към Център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието: <http://mediator.mjs.bg/> или към Центъра за спогодби и медиация в гр. София, като медиацията е платена услуга.

Съдия при Софийски районен съд: _____